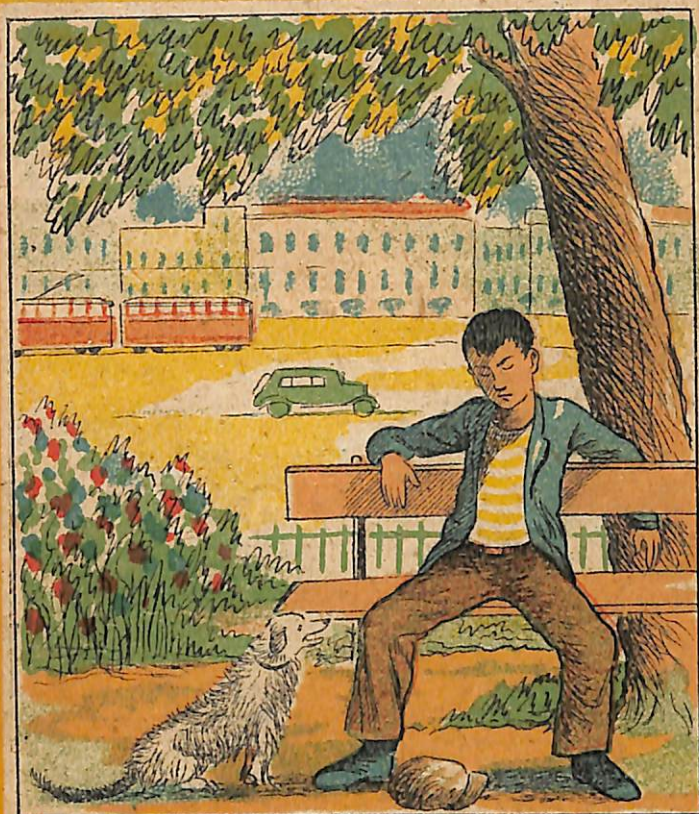

ՍՈՂՈՄՈՆ ՏԱՐՈՆՅԻ

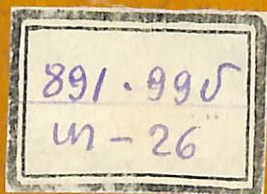

ԺՈՒՅԼ ՏՂԱՆ

ՀԱՅԿԵՏԻՐԱՏ

ԿԻՅ ՍԱՆԿԱԴԱՆ. ԳՐԱԿԱՆ. ԲԱԺԻՆ
2

1940

891.994
S-26

ԾՈՒՅԼ ՏՂԱՆ

(Հեյար)

Մի ծուլ ու անպետք տղա՝ ամեն որ փող է ուզում հորիցը և առածը տանում իր նման անպետքների հետ ծախսում:

Հայրը շատ է բարկանում վորդու վրա և սկսում է խրատել:

— Վորդի, դառը քրտինքով աշխատած փողն ինչո՞ւ լես տանում ջուրը գցում:

Վորդին չի լսում ու, ամեն որ, աղաչանքով ու սպառնալիքով փողն առնում, գնում իր համար թափառում, ծախսում և ուշ գիշերին վերադառնում սուռն:

Մեր հայրն սկսում է մտածել ու տանջվել: Մտածում է, թե ինչ անի, վոր կարողանա իր ծուլ ու անպետք տղային խելքի բերի, վճռում է այլևս փող չտալ, և միաժամանակ հարեաններին պատվիրում, վոր լեթե իր վորդին մեկն ու մեկից փող ուզի՝ վոչ վոք չտա:

— Լավ, — ասում են հարեանները. — չես ուզում, չենք տա:

Առավոտյան, լույսը բացվում է թե չե, տրզան կանգնում է վոտի ու հորն ասում.

— Հայրիկ, փող տուր, գնում եմ:

13328

Арм.
2-5760a

2011-07

ИИБ. № 15058

— Չունենա՛մ Ուր ուզում ես՝ գնա։ Հերիք ե, տունըս քանդեցիր։

— Ուրեմն չես տալիս, ելի,

— Ձե՛,—վճռական ասում ե հայրը։

Տղան, ձեռը դատարկ, տնից դուրս գալիս՝ մտածում ե, թե ի՞նչ անի, վոր կարողանա այսօրվա համար վող ճարի, գլխի յե ընկնում, ե շտապում այս հարևանի, այն հարևանի մոտ, ու իր հոր անունով վող ուզում։ Հարևանները կտրականապես մերժում են։

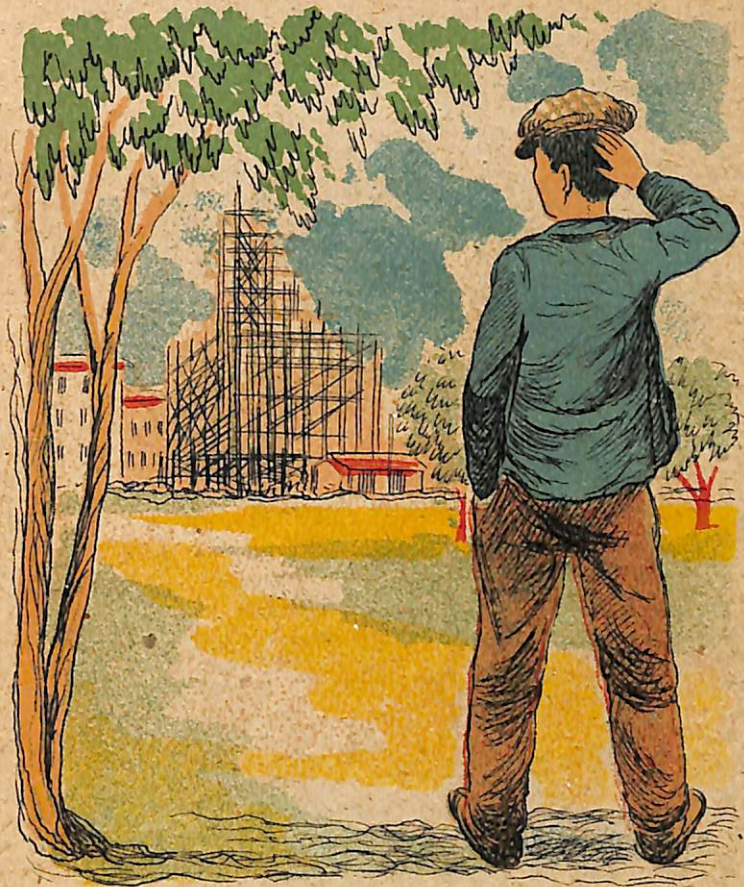
— Թե ուզում ես վող ունենալ, գնա՛ քեզ համար աշխատիր,—ու ճանապարհ են դնում նրան։

Ճանապարհին տղան մտածում ե՝ վոչ հայրս ե վող տալիս, վոչ հարևանները ի՞նչ անեմ, ուր գնամ. ի՞նչ ասեմ իմ ընկերներին։

Ու այստեղ, դժվարությամբ, վճռում ե—գնալ աշխատանքի։ Գնում տեսնում ե, վոր անա մառվա շողին, մարդիկ շենք են կառուցում,—քար են տաշում, պատ են շարում։ Խնդրում ե վարպետին, ընկերանում ե սրանց, ու աշխատում ե քրտնքի և փոշու մեջ կորած։ Յերեկոյան, իր աշխատագիրն առնում, գալիս ե տուն։

— Հը՛, ասում ե հայրը,—վճնց ես։

— Լավ եմ,—պատասխանում ե վորդին։

39963-67

— Դե, փորդիս, տար փողերըդ սրան-նրան
տուր, ընչի՞դ ե պետք...

Տղան թե՛

— Ե՛գ վո՛նց... Ամբողջ որը հողիս դուրս չե-
կավ քար ու շաղախ կրելով, ու հիմի տանեմ
աշխատածս սրան-նրան տամ, հո չեմ գժվել:

— Հա՛ն, դե իմացիր, — մարդիկ առանց աշ-
խատանքի վոչի՞նչ ձեռք բերել չեն կարող: Տես-
նում եմ, փոր խելոքացել ես, իմանում ես աշ-
խատանքի հարգը: Սրանից դենը խելքդ պխիդ
պահիր ու ձեռք մի քաշի արդար աշխատանքից:

Այդ որվանից ծուլլ ու անպետք տղան խե-
լոքանում ե, աշխատածը պահում այնպես, ինչ-
պես աչքի լույսն են պահում, ու դառնում քո-
լորի սիրելին:

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0409267

ԳԻՆԸ 75 ԿՈՊ.

13328

Арм.

Ն Կ Ա Ր Ե Ն Ե Ր
ԱՆ. ՄԵԼԻՍՏՅԱՆԻ

Պատ. խմբագիր՝ Ա. Սարգսյան
Հիտո-նկարիչ՝ Ան. Մխիթարյան
Տեխ. խմբագիր՝ Ան. Գասպարյան
Սրբագրիչ՝ Ս. Փարսադանյան

С. ТАРОНЦИ
Л Е Н Т Я Й

Гиз Арм. ССР, Ереван, 1940

Գլխավոր լրագրող Զ—1055. Հրատ. 5153.

Պատվեր 102. Տիրաժ 5000.

Հայկական Կոմիտեի Կապիտալ, Յերևան, Լենինի, 65.